

Manuel Baixauli: 'Sóc partidari de refer el propi passat'

Entrevista amb Manuel Baixauli, autor de 'L'home manuscrit', que ara presenta 'Espiral' (Proa), el seu primer i darrer llibre, tot alhora

L'èxit de crítica i de públic de 'L'home manuscrit' (Moll / Proa) li ha fet capgirar la vida: abans del llibre, Manuel Baixauli era un pintor que escrivia, després (és a dir, ara) és un escriptor que pinta. No s'ho podia imaginar, però ja fa per a ell això: Baixauli es confessa partidari de refer el propi passat. De fet, refà obsessivament les seves obres: pictòriques i literàries. 'Espiral' fou el primer llibre que va publicar i ara el reedita, rescrit del tot. Diu que gaudeix rescrivint, que no el fa patir gens, ben a l'inrevés, hi xala molt. Ho explica en aquesta [entrevista](#) (vídeo). També us oferim un segon vídeo, de la sèrie [Escriptors TV](#), en què [Baixauli llegeix](#) tres petits relats de 'Espiral'.

Aquesta nova edició de 'Espiral' (Proa) inclou un epíleg en què Baixauli parla amb si mateix, però onze anys més jove, quan escrivia 'Espiral', i li explica per què s'ha decidit a rescriure els relats del llibre.

'No tingues pressa, no perdes el temps'

Explica Baixauli a l'epíleg que l'any 1993 va participar en un aplec de joves escriptors espanyols i llatinoamericans, amb figures com Saramago, Benedetti, Roa Bastos, Arreola, Matute, Jorge Amado, Juan Goytisolo, Wole Soyinka... Escriu: 'De tots els assistents, jo era, sens dubte, qui menys escriptor se sentia. Entre poetes, narradors i assagistes apassionats, alguns amb obra sòlida al darrere, s'havia infiltrat un pintor. Potser per aquest complex d'inferioritat, o per l'interès propi de qui comença, jo era un dels més atents als actes: conferències, tertúlies, lectures públiques, etc. Seia, sempre, a primera línia, prenia molts apunts i solia fer preguntes, ara ho sé, ben ingènues. En recorde una que vaig fer durant una tertúlia amb Goytisolo, Saramago i alguna patum més. L'acte era a punt d'acabar i ningú no hi intervenia; vaig alçar el braç. 'Quin consell doneu, vaig dir, a algú que tot just comença?' Vaig sentir rialles d'alguns col·legues, darrere meu. 'El meu consell, féu Goytisolo, és que no hi ha cap consell útil.' Saramago, en canvi, sí que s'hi aventurà: 'No tingues pressa, va dir. No perdes el temps'.'

També confessa Baixauli: 'Ignore per què comencé a escriure. Quan m'ho demanen no sé què dir. (...) Hi havia el tracte recent amb J. Palàcios, l'obra del qual em seduí per l'enorme autoexigència.'

'No escric igual que tu, he canviat prou', diu el Baixauli d'ara al Baixauli més jove. 'De fet, continue escrivint contes curts, com els teus, però m'ixen diferents. El que vull dir és que encara m'identifique amb 'Espiral', malgrat el temps. L'estil, però, calia depurar-lo.'

—Què has canviat, de 'Espiral'?

—Coses. És el nostre primer llibre, encara ets verd. No sóc molt més expert que tu, però ara use menys adjectius, menys adverbis acabats en 'ment', evite la grandiloqüència, el barroquisme... Busque claredat.

(...)

—He subtilitzat alguns finals. He canviat, també, alguns títols.

(...)

—Què creus que has guanyat, amb això?

—Tensió. Importantíssima, en un microconte. Alguna història, com ara 'Novel·la', l'he escrita de nou; de 'Màscara', que ara es titula 'Aniversari', n'he extirpat dos terços del text... M'he pres totes les llicències. Però l'essència del llibre és manté. O millor: 'Espiral' és, en aquesta nova edició, més 'Espiral' encara.

—No esdevindrà castració, tanta poda?

—No. Pot semblar un text massa nu, però després creix.

—Creix, on?

—Dins del lector.

15 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)